

ved den slesvigske Sten den 21. Juni. Det var nemlig kommen de franske Kvindesagsvenner før Øre, at Komiteen for „de samlede Kvindeforeninger“ til næste Aars Kvindesagsmøde og Folkefest vilde søge paa samme Dag at faa lignende Møder sat i Scene i alle Evropas Hovedstæder, for lige som Arbejderne hele Verden over 1. Maj demonstrerer for Normalarbejdsdagen, saaledes ønskede Kvinderne samlet at agitere for deres Ligestilling med Mænd en bestemt Dag om Aaret, indtil deres berettigede Krav er naaet.

Redaktionen af „La Citoyenne“ skriver derom saaledes:

„Vi lykønsker de danske Kvinder til deres utrættelige Aktivitet for vor fælles gode Sag og finder Fru Johanne Meyers Tanke om Afholdelse af Kvindesagsmøder over hele Evropa paa samme Dag udmærket. Ti Tusinde kunde forene sig for Kvindernes Ret i Danmark. — Hvor mange kan vi franske møde med paa slig en Demonstrationdag?“

Værd at lægge Mærke til.

Præsident Carnot har ved den franske Gesandt i Holland ladet overrække en Guldmedalje til Frk. Katharina van Rantvyk, som Tak for det store Mod hun udviste ved et Skibbrud paa Schweningens Kyst, hvorved hun reddede to Franskmænd.

I Hyde Park ved London afholdtes den 14. Juni et stort Møde af de kvindelige Arbejderforeninger til Fordel for Londons Vaskerier. Formålet var at arbejde hen til at skaffe disse sundere Vaskerianstalter, større Løn og kortere Arbejdstid.

En amerikansk Skuespillerinde, Miss Zoe Gayton, indgik et Væddemaal paa 2.500 Dollars, at hun kunde gaa fra San Franzisko til New York. Den 6. November begyndte hun sin Fodvandring og forlod San Franzisko, de sidste Dage i Marts naaede hun Bestemmelsesstedet. Imidlertid forhøjedes Væddemalet til 12.000 Dollars, som hun vandt.

mistænkte ham dog vel aldrig for noget ondt.

Efter at den ene af Herrerne havde rømmet sig adskillige Gange, erklærede han, at de var Opdagelsesbetjente, der kom i deres lovlige Ærende Den unge Mand, hvorom Talen var, var simpelt hen en Tyv, en Brevtyv — der var igaar Aften bleven anmeldt et Brevtyveri — Brevet var givet til ham, men han havde ikke ladet det gaa videre til Postbudet. Beviserne var tydelige nok. Han havde stjålet dem. Papirerne i Kakkelovnen var ligeledes et Bevis imod ham.

„Herre, Du min Skaber“, udbrød Konen, „det kan saamænd ikke være ham, der har gjort det! Hvor han vil blive ked af det i Aften, den stakkels Fyr, naar han kommer hjem og hører det! stakkels unge Menneske, stakkels rare unge Menneske!“

„De skal ikke være bekymret for, hvad Deres „stakkels unge Menneske“ vil sige, naar han kommer hjem! min gode Kone, her hjem kommer han ikke for det første. Han faar frit Logis paa Långholmen“

„Og jeg behøver ikke at tage Tæppet

AVERTISSEMENTER.

Kvindebladet

„Hvad vi vil“.

udgivet af Kvindelig Fremskridtsforening, redigeret af Fru Johanne Meyer, udkommer hver Søndag og koster 60 Øre Kvarialet foruden Postpenge. Kan bestilles paa alle Postkontorer samt i Hovedexpeditionen, **Aviskontoret Nyvej 19, Stuen til venstre.**

Enkelte Numre faaes à **5 Øre** paa forskellige Steder i Byen og paa Broerne.

Annoncer

modtages i Emil Triers Annonce-Bureau, Walkendorfs-gade 20, og i Hovedexpeditionen.

Forhandlere

kan henvende sig Pilestræde 8, 3. Sal, og i Hovedexpeditionen.

Folkehøjskolen i København,

Linnésgade 22. K.
Den 1. November aabnes et **6 Maaneders Kursus**, fælles for Elever af **begge Køn**. Betaling for Undervisningen 80 Kr. For en enkelt Maaned 15 Kr. De, der ønsker det, faar Undervisning i **Tysk og Engelsk** uden Forhøjelse af Betalingen. Nogle uformuende Elever kan faa **fri Undervisning**.

Nærmere Oplysning faas ved Henvendelse til undertegnede Forstander, der indtil 15. August bor i Hjørunde pr. Slangerup.

Morten Pontoppidan.

Tivoli

er daglig aaben fra Kl. 8 Morgen; med de sædvanlige Forlystelser fra Kl. 4 Efterm. til Kl. 11 Aften. Søn- og Helligdage indtil Kl. 12. Prisen er 50 Øre for en Voksen, 25 Øre for et Barn.

I Koncertsalen

giver det store Orkester hver Aften 3 Koncerter (Søn- og Festdage gives 4).

I den aabne Musikpavillon

gives hver Aften 4 Koncerter, vekselvis under Anførsel af Musikdirektørerne C. C. Møller og Carl Lumbye.

Paa Arena-Teatret

gives hver Aften Forestilling.

Ballon Captif.

Daglige Opstigninger med Passagerer

Hver Søndag: **Fyrværkeri.**

Kvindebladet „Hvad vi vil“.

Enkelte Numre af Bladet faas à **5 Øre** paa efternævnte Steder:

Dronning Louises Bro hos Avismanden.
Klosterstræde 12 i Boghandelen.
Nørrevold 64 i Cigarhandelen.
Pilestræde 8, 3. Sal.
Pilestræde 79 i Kurvemagerforretningen.
Teglgaardsstræde 7 hos C. Lassen.
Guldbergsgade 2 i Manufakturhandelen.
Triangelen i Avisbureauet.
Frydsvej 3 i Avisudsalget.
Nyvej 19 i Aviskontoret.
Falkonerallé 43 i Manufakturhandelen.
Smøliegade 18 i Cigarhandelen.

Dette Blad omdeles gennem Postvæsenet. Klager over mangelfuld Tilbringelse maa — helst skriftligt — tilstilles det Klagerens Bopæl nærmeste Postkontor.

Bopælsforandringer bedes ligeledes anmeldt til *Postvæsenet*.

Indhold: *Wonja:* Brev fra Bornholm. — *Maria Martin:* Ægtefælle og Moder. — *Sørgeslor.* — Asylbørnenes Sommerferie. — *Katrine Nielsen:* Et Spørgsmaal. — En ny Skole. — *M. Cath. El. Christensen:* Fra Sæby. — Danmark. — Værd at lægge Mærke til. — Avertissementer. — Nedad.

Redaktør: Fru *Johanne Meyer*, Naboløs 4. K.

Trykt hos M. Lazarus, Nyvej 19. København V.

af Sengen, ikke dække Bord, ikke tænde Lampen —?“

Den lille Kone fik kun et haanligt Smil og et Skuldertræk til Svar.

De fremmede lod hende være ganske alene. Hun aabnede alle Vinduerne paa vidt Gab. Hun maatte have frisk Luft ind i Værelserne, aldrig før havde hun haft disse forhadte Betjente i sit Hus, Luften maatte renses efter dem. Hun tørrede Støvet af Stolene, hvor de havde siddet, rystede Støvkluden ud af Vinduet og fejede Cigarasken bort, som den ene havde efterladt.

„Brevtyv kalder de den unge Hr. Berg“, smaasnakkede hun, „Brevtyv! men selv faar de Lov at gaa fri, skønt de ogsaa stjæler Breve fra Folks Kakkelovne! Saadant noget Rakkerpak! Aa, bare jeg kan faa ordentlig luftet ud efter dem! Herre Gud i Himlen, bevar dog mit Hus fra at komme i Avisen! Saa bliver jeg rigtignok udsat for onskabsfuld Sladder. Stakkel, stakkels Bang!“

Men oppe paa en lille Høj ude i Dyrehaven sad Niels med sine Kære. Fru Berg havde en Kurv med Smørrebrød,

Sofie en lille Pose med Kager. De morede sig saa godt tilsammen. Efter Nattens uforstyrrede Hvile havde Niels atter faaet en Smule Farve i Kinderne. Han følte sig saa lykkelig hos de kære to, som han havde forskaffet den Smule Glæde. Alle havde de glemt det sørgelige, som havde været, og de saa hver især med lyse Forhaabninger Fremtiden i Møde.

Moderen læste det i Bladene nogle Dage senere. For nogle Aar siden havde hun paa samme Maade læst om Manden. Den Gang havde det dog kun været en Slags Fallit. Siden var det stadig gaaet nedad. Nedad.

Hendes Hjerne brast ikke. Hun døde ikke, hun vedblev at leve. Sofie kunde ikke bære det fuldt saa godt. Sorgen slog hende til Jorden. Men — ogsaa hun overlevede det. Saa gik det ogsaa nedad med hende. Hun havde mistet Troen. Naar den ikke staar fastere, gaar den hurtigt tabt.

Og den stod ikke fast.